

מה זה עדי עד? הינו שכתוב
(דברים יא) כימי השמים על הארץ.
ומשום ששלמה לא שמר את
הברית הזו פראוי, התחילה
הלכנה להפגם, ועל פן בסוף
הצטרף את החלום, וכן יעקב
הצטרף את החלום, כמו
שבארנו.

רעיא מהימנא

השלמה מההשמטות (סימן 1)
ויחלום והנה סלם מצב ארצה
(בראשית כח). והנה סלם - זו תפלה.
מצב ארצה - שמתפללים בני
אדם לו בארץ, שהיא שכינה,
ומגיע לשמים שהוא הקדוש
ברוך הוא, שנאמר בו (מלכים-א ח)
ואתה תשמע השמים, וסוד
הדבר - (תהלים ח) ה' אדננו מה
אדיר שמך בכל הארץ וגומר.
ובזמן שמודיע להם הקדוש
ברוך הוא ושכינתו שעולה
באותה התפלה, מיד - והנה
מלאכי אלהים עלים וירדים בו.
בו - באותו אדם.

בכל פותחים פניהם לקבל
שכינה באותה תפלה. זהו
שכתוב (יחזקאל א) וכנפיהם פרודות
מלמעלה. זה עלים, שכינה על
פניהם, וירדים בו. מה זה בו?
בקדוש-ברוך-הוא, שהקדוש
ברוך הוא יורד עליהם לקבל
שכינתו, ומיחד הקדוש ברוך
הוא באותו האיש בתפלתו,
ששכינה היא מצוה כלולה בשם
יהו"ה, היא החיה שלו, ומצוה
בלי מחשבה אין לה עליה.
ומחשבה היא אדם, יו"ד ה"א
וא"ו ה"א, תפארת מצוה,
המלכות כלולה מארבע חיות
המרכבה, כלולה מארבע

מאי עדי עד. היינו דכתיב, (דברים יא) כימי
השמים על הארץ. ובגין דשלמה לא
נטר האי ברית פדקא יאות, שרוא סיהרא
לאתפגמא. ועל דא, בסופא אצטרף חלמא,
וכן יעקב אצטרף ליה לחלמא פדאמרן.

רעיא מהימנא

השלמה מההשמטות (סימן 1)

ויחלום והנה סלם מצב ארצה. והנה סלם דא צלותא,
מצב ארצה, דמצלאן בני נשא ליה בארעא
דאיהי שכינתא ומטא לשמיא דאיהו קדשא בריך הוא
דאתמר ביה (מלכים א' ח) ואתה תשמע השמים ורזא
דמלה (תהלים ח) יהו"ה אדננו מה אדיר שמך בכל
הארץ וגו'. ובזמנא דמודע לון קדשא בריך הוא
ושכינתיה דסלקא בההוא צלותא, מיד והנה מלאכי
אלהים עולים וירדים בו. בו בההוא בר נש.

בלהו פתחין גרפיהו לקבלא שכינתא בההיא צלותא,
הדא הוא דכתיב (יחזקאל א) וכנפיהם פרודות
מלמעלה והאי איהו עולים שכינתא על גרפיהו
ויורדים בו. מאי בו, בקדשא בריך הוא. דקדשא בריך
הוא נחית עליהו לקבלא שכינתיה ומיחד קדשא בריך
הוא ביה בההוא בר נש בצלותיה. דשכינתא איהי מצוה
כלילא בשם יהו"ה איהי חיה דליה. ומצוה בלא
מחשבה לית לה סליקו. ומחשבה איהו אדם יו"ד
ה"א וא"ו ה"א תפארת מצוה. מלכותא כלילא
מארבע חיוון דמרפבתא, כלילא מארבע אתוון. איהי
נוקבא דליה, אנפין דליה, אנפוי דרחמי. בגינה
אמינא (שמות ל"ג) אם אין פניך הולכים וגו'.

ומפטרך דצדיק אתקריא אחורוי חיה כלילא תמנסר
חולין דאחורוי דבר נש, דדמי לשדרה דביה

אותיות, היא הנקבה שלו, הפנים שלו, פני הרחמים, עבודה אמרתי (שמות לג) אם אין פניך הלכים
וגומר.

ובצד הצדיק נקראת אחוריו, חיה כלולה שמנה עשרה חליות שאחורי האדם, שדומה לשדרה

שבה שמונה עשרה חליות, היא אָחור למעשה בראשית, וקדם למחשבה, שְׁנָאֵמַר בָּהּ עֲלֵה בְּמַחְשָׁבָה, מֵה שְׁאִין כֵּן בְּאָדָם שֶׁל אָחור, שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שֶׁהוּא אָחור לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית וְקָדָם לְפָרְעָנוּת.

קָמוּ תְּנָאִים וְאִמּוֹרָאִים וְאִמְרוּ, רוּעָה הַנְּאָמֵן, בְּרוּךְ אַתָּה לְאֵל עֲלִיּוֹן, הוּא יָקִים לָךְ בְּקִשְׁתְּךָ בְּכָל יוֹם. קָם וְזָקַן עֲלִיּוֹן בֵּינֵיהֶם וְאִמְרוּ, רוּעָה הַנְּאָמֵן, בְּךָ הַתְּקִימִים פְּסוּקֵי זֶה שְׁנָאֵמַר (ישעיה סב) וְאֵל תַּתְּנוּ דְמִי לוֹ, שֶׁהָרִי עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּנוֹנִים מְקַנְנִים בְּצִלְמֶךָ, מַחְנוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֵם מְהִישִׁיבָה הַעֲלִיּוֹנָה, וּמַחְנוֹת הַגְּבִירָה שֶׁהֵם מְהִישִׁיבָה הַתַּתְּנוֹנָה, עֲלִיךָ נֶאֱמַר וְהִנֵּה מְלֹאכֵי עוֹלָם וְיִוְרָדִים בּוֹ. בְּךָ עוֹלָם מַחְנוֹת הַשְּׂכִינָה בַתְּפִלָּה, וְיִוְרָדִים מַחְנוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁכְנֵתוֹ בְּכִמְהָ שִׁירִים וְנִגּוּנִים שֶׁל תְּפִלָּה.

אַתָּה הוּא הַקְּרוֹב לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ הוּא בַתְּפִלָּתְךָ, שֶׁהִיא קְרִיבָה לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנֵתוֹ בְּאֵיזֶהוּ מְקוֹמָן, בְּצִוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ'. שֶׁתְּקַנּוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה קְרִיבָנוֹת הַתְּפִלָּה מִצַּד הַיָּמִין, שְׁשֵׁם כֵּהֵן אִישׁ חֹסֵד, וְתְּקַנּוּ זְמִירוֹת שֶׁהֵם שִׁיר הַלְלוּת אַחֲרֵיהֶם מִצַּד הַגְּבוּרָה, וְהוּד דְרָגָה שֶׁל דוֹד נִקְשָׁרָה בְּשִׂמְלַל שֶׁל גְּבוּרָה. וְאַהֲרֵן דְרָגָתוֹ בְּהוֹד נִקְשָׁר בְּחֹסֵד, זֶהוּ שִׁכְתוֹב (תהלים ט) נַעֲמוֹת בִּימִינְךָ נֹצֵחַ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיְחוּד כּוֹלֵל בְּרַכּוֹ וְקִדְשָׁהּ, שֶׁהוּא קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ, וּבְרַכָּה מִצַּד הַיָּמִין, זֶהוּ שִׁכְתוֹב (במדבר ו) דְּבַר אֵל אַהֲרֵן וְאֵל בְּנָיִם לֵאמֹר כֹּה תִּבְרַכּוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְקִדְשָׁהּ מִצַּד הַלְלוּת עֲמוּד הָאֲמִצְעִי, הַקָּשָׁר שֶׁל יָמִין וְשִׂמְלַל, וְהוּא קָשָׁר שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ, שֶׁהוּא הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה.

תְּפִלִּין עַל רֹאשׁוֹ כִּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, תְּפִלִּין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם מֵה פְּתוּב בְּהֵן? וְהוּא קָשָׁר

ח"י הוֹלְלִין. אֵיחָד אָחור לְעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית וְקָדָם לְמַחְשָׁבָה דְּאִתְמַר בָּהּ, עֲלֵה בְּמַחְשָׁבָה. מֵה דְּלֹאוּ הָכִי בְּאָדָם, דְּאָחור דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע דְּאֵיחָד אָחור לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וְקָדָם לְפָרְעָנוּת.

קָמוּ תְּנָאִין וְאִמּוֹרָאִין וְאִמְרוּ רַעֲיָא מְהִימְנָא בְּרִיךְ אַנְתָּ לְאֵלֵהָא עֲלֵאָה, הוּא יָקִים לָךְ בְּעוֹתְךָ בְּכָל יוֹם. קָם סָבָא עֲלֵאָה בֵּינֵיהוֹן וְאִמְרוּ רַעֲיָא מְהִימְנָא בְּךָ אַתְּקִימִים הָאִי קָרָא דְּאִתְמַר (ישעיה ס"ב) וְאֵל תַּתְּנוּ דְמִי לוֹ דְּהָא עֲלֵאִין וְתַתְּאִין מְקַנְנֵי בְּצוֹלְמָא דִּידְךָ מְשִׁירִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִינוּן מְתִיבְתָא עֲלֵאָה וּמְשִׁירִין דְּמְטְרוֹנִיתָא דְּאִינוּן מְתִיבְתָא תַּתְּאָה עֲלֵךְ אַתְּמַר וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עוֹלָם וְיִוְרָדִים בּוֹ בְּךָ סְלִקִין מְשִׁירִין דְּשְׂכִינְתָא בְּצִלְוֹתָא וְנִחְתִין מְשִׁירִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַבֵּי שְׂכִינְתֵיהָ בְּכִמְהָ שִׁירִין וְנִגּוּנִין דְּצִלְוֹתָא.

אַנְתָּ הוּא קְרִיבָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּצִלְוֹתָא דִּילְךָ, דְּאֵיחָדוֹ קְרִיבָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ בְּאֵיזֶהוּ מְקוֹמָן בְּצִוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ' דְּתְּקִינּוּ מְאִרֵי מַתְּנִיתִין קְרִיבָנוֹת דְּצִלְוֹתָא מְסֻטְרָא דִּימִינָא דְּתַמָּן כֵּהֵן אִישׁ חֹסֵד וְתְּקִינּוּ זְמִירוֹת דְּאִינוּן שִׁיר דְּלוּתִים אַבְתְּרִיָּיהוּ מְסֻטְרָא דְּגְבוּרָה. וְהוּ"ד דְּרָגָא דְּדוֹד אַתְּקָשֶׁר בְּשִׂמְלַל דְּגְבוּרָה. וְאַהֲרֵן דְּרָגָא דִּילִיָּה כֵהוּ"ד אַתְּקָשֶׁר בְּחֹסֵד. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (תהלים י"ג) נַעֲמוֹת בִּימִינְךָ נֹצֵחַ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחַוְדָא כָּלִיל בְּרַכּוֹ וְקְדוּשָׁהּ. דְּאֵיחָדוֹ קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. וּבְרַכָּה מְסֻטְרָא דִּימִינָא הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (במדבר ו) דְּבַר אֵל אַהֲרֵן וְאֵל בְּנָיִם לֵאמֹר כֹּה תִּבְרַכּוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְקְדוּשָׁהּ מְסֻטְרָא דְּלוּתִים עֲמוּדָא דְּאֲמִצְעִיתָא קְשָׁרָא דִּימִינָא וְשִׂמְלַלָא וְאֵיחָדוֹ קְשָׁרָא דְּתְּפִלִּין דְּרִישָׁא דְּאֵיחָדוֹ אֵימָא עֲלֵאָה.

תְּפִלִּין עַל רִישֵׁיהָ, כִּמְהָ דְּאִוְקְמוּהָ מְאִרֵי מַתְּנִיתִין.

וְאֵל בְּנָיִם לֵאמֹר כֹּה תִּבְרַכּוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְקִדְשָׁהּ מִצַּד הַלְלוּת עֲמוּד הָאֲמִצְעִי, הַקָּשָׁר שֶׁל יָמִין וְשִׂמְלַל, וְהוּא קָשָׁר שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ, שֶׁהוּא הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה.

תְּפִלִּין עַל רֹאשׁוֹ כִּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, תְּפִלִּין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם מֵה פְּתוּב בְּהֵן? וְהוּא קָשָׁר